

Saber ser branca

Encara somio mans amigues que em faran sortir de l'aigua si sola no puc respirar

Eva Armisén

Porque la gent no salva a la gente: la gente se salva sola

Leila Guerriero, «Rota», *Teoría de la gravedad*

"Estic tan convençuda que tu ets Superman que arriscaré la vida per demostrar-ho -diu Lois Lane a Clark Kent-. Si tinc raó, ara t'hi convertiràs. Si m'equivoco, escriuràs un bon reportatge". I ella es tira a un riu esverat i ell reacciona a l'acte sense posar-se cap capa.

La gent no salva la gent, la gent se salva sola. Però si algú troba la manera de llançar una branca al riu on t'estàs ofegant, tindràs un tros de fusta per aferrar-t'hi. Salvar-se un mateix potser vol dir encertar les persones que sabran ser branca el dia que t'hi hagi d'agafar. Potser vol dir cosir lleialtats contra el temps, contra les nits grises i tristes en què els nens deixen els dracs.

Col·lecciono flotadors per ordre alfabètic i no conec supermans que tallin arbres amb la mirada. Sé que Christopher Reeve es va morir jove i que Margot Kidder es va suïcidar. Però sempre que revisc aquella tarda d'hivern al cine Maragall, ella es torna a tirar al riu, ell torna a fer d'heroi a l'ombra i jo torno a tenir onze anys. Tossuda com llavors, encara somio mans amigues que em faran sortir de l'aigua si sola no puc respirar. La gent es trenca, però certs lligams duren fins al mai.

I m'entesto a voler creure que la cançó menteix: ni els dracs viuen per sempre ni els nens es fan grans.

Eva Piquer